

Oog van de storm

© Marieke Sleurink-van Egmond, 2019

Golven zo hoog, geen land te bereiken
Het water verlaten, de leegte, het breekt me
Mijn hart uitgedroogd, de pijn is niet te ontwijken
Het uitzicht wijds, zonder einde, maakt me kleiner, steeds kleiner

Dit is het oog van de storm

De kern van mijn pijn

Niet te ontvluchten

Dit is waar ik moet zijn

Hier ben ik alleen, door wind en wolken omgeven
De last die ik vasthoud, mijn trots, ik laat het los
Mijn handen zijn leeg, 'k heb U niets meer te geven
Ik wil mijn vragen niet meer dragen, ik roep het uit naar U mijn God

Stil de storm in mij...

In het oog van de storm

De kern van mijn pijn

Niet te ontvluchten

Dit is waar ik moet zijn

In het oog van de storm

De kern van mijn pijn

Stop ik met vechten

Hoef alleen maar te 'zijn'

Stil de storm in mij...

In het oog van de storm

Weet ik dat U mij leidt

Al is de storm niet gaan liggen

U bent er altijd

Hier vind ik rust als ik bang ben

Al is mijn strijd niet voorbij

Hier in het oog, in de stilte

Legt U Uw vrede diep in mij